

Natuurreservaten Zuiderkempen

**Jaargang 6
driemaandelijks tijdschrift
juni 2000 Nr. 2**

Weekendverblijven

Zaterdag 24 juni was het zover. We kregen journalisten van een pak kranten, twee teevees en een radio op bezoek in de Langdonken. En daar was een goede reden voor. Natuurreservaten vzw - Afdeling Zuiderkempen deed immers een voorstel tot oplossing van het illegale weekendhuisjes probleem. Bovendien werd alles aanschouwelijk voorgesteld in de afbraak van een aangekocht weekendhuisje. In een vorig nummer kondigden we in een artikel onze actie aan. Je hebt er wellicht al een en ander over gelezen of gehoord in de media. Toch willen we de krachtlijnen van ons voorstel nog even op een rijtje zetten.

Als verantwoordelijken voor de bouwovertreiding die het illegale weekendverblijf is, zien we de eigenaar, de gemeente en de Vlaamse Overheid. Op papier is de eigenaar de enige verantwoordelijke. Toch heeft een compleet politiek wanbeleid (gemeentelijk en op het niveau van de Vlaamse of federale overheid) op het vlak van Ruimtelijke Ordening gedurende meer dan 30 jaar er mede voor gezorgd dat we met de huidige problemen zitten: PV's werden nauwelijks of niet opgemaakt en er werd weinig of geen gevolg aan gegeven. Vandaag int de gemeente Herselt jaarlijks 5 miljoen frank aan belastingen op de weekendhuizen gelegen buiten de zones voor verblijfsrecreatie. Het dient gezegd: we maken hier niet het proces van het huidige Herselts gemeentebestuur. De laatste jaren konden we steeds rekenen op behoorlijk wat steun. Gemeentebestuur van Herselt: hartelijk bedankt hiervoor.

Helaas echter, na meer dan 30 jaar formuleren van voorstellen, uitdoofprincipes, afkoopregelingen, pilootprojecten, uren en dagen vergaderen, betogingen, is er in de praktijk weinig gerealiseerd. De meeste illegale huisjes staan er nog steeds. Hoelang nog?

Natuurreservaten vzw - Afdeling Zuiderkempen wil niet bij de pakken blijven zitten. We zijn het beu! Daarom ons voorstel.

Gedurende de afgelopen 18 jaar (in 1982 was er onze eerste aankoop in de Langdonken) kochten we 10 illegale weekendverblijven, braken ze af en herstelden zo goed mogelijk de natuurwaarden. Voor de aankoop van deze verblijven moest onze Afdeling diep in de geldbeugel tasten. In het allerbeste geval kunnen we met moeite één verblijf per jaar kopen.

Nog 25 illegale verblijven moeten op termijn in de Langdonken verdwijnen. Moeten we dan echt nog minstens 25 jaar wachten? Sorry, maar dat zien we niet zitten.

Toen ging bij ons een lampje branden. Als het gemeentebestuur en de Vlaamse overheid financieel een handje toesteken (we zien ze als medeverantwoordelijk) dan kunnen we een actief aankoopbeleid voeren, er is dan heel wat mogelijk.

Het lijkt ons logisch dat een gedeelte van de 'illegale' 5 miljoen zou gebruikt worden om juist de illegale toestand ongedaan te maken.

Even samenvatten: Natuurreservaten vzw koopt het perceel met financiële hulp van gemeente en Vlaamse overheid, verwijdert het bouwsel en doet een nabeheer (wat uiteraard ook veel geld kost). Bovendien hebben in ons voorstel de eigenaars de mogelijkheid om nog enkele jaren hun weekendverblijf te gebruiken. Verkopen ze meteen, krijgen ze 'de volle pot'. Willen ze nog enkele

jaren genieten van hun huisje, vermindert wel de aankoopprijs.

Het moge duidelijk zijn: vonnissen moeten uitgevoerd worden, dat is logisch in een democratische rechtsstaat. Wie veroordeeld wordt tot afbraak na een gerechtelijke procedure, moet gehoor geven aan het vonnis.

Met de voorgestelde regeling kunnen een aantal eigenaars van illegale weekendverblijven op een 'zachte' manier afstand doen van hun eigendom.

Heel wat eigenaars zitten soms in moeilijke sociale situaties. In ons voorstel kunnen ze op een sociaal verantwoorde manier hun illegale woning van de hand doen. Bovendien kan vaak materiaal gerecupereerd worden. Het uiteindelijke doel, herstel van natuurwaarden, wordt gerealiseerd.

Ook hier heeft de maatschappij baat bij. Natuurreservaten vzw wil de reservaten immers zo veel

mogelijk open stellen. 'Natuur voor iedereen' blijft de lijfspreuk bij uitstek van Natuurreservaten vzw.

Met onze actie van 24 juni is het werk niet gedaan. We hopen een heel klein sneeuwballetje aan het rollen te brengen om zo in de eerste plaats in de Natuurreservaten in de Zuiderkempen oplossingen te zoeken. Maar we hopen van ganser harte dat ook in andere gemeenten van Vlaanderen dat sneeuwballetje kan uitgroeien tot een heuse lawine van oplossingen.

Ken jij weekendverblijvers die voor bovenstaande oplossing interesse hebben, misschien ben je er zelf wel een, neem dan contact op met Staf Aerts (013/772278).

Tenslotte een dikke proficiat voor alle vrijwilligers (afbrekers, sprekers, koffiemakers,...) die de actie van 24 juni tot een succes maakten! Wordt ongetwijfeld vervolgd...

Uit de Reservaten

Het Asbroek.

In de herfst van het vorige jaar werd in het middendeel van Het Asbroek gestart met het inrichten van een tweede begrazingsblok. Dit middendeel van het gebied ligt ten zuiden van de Limberg en wordt op kadasterkaarten De Siecken genoemd. Siecken, sieck, ziek? Het is er in alle geval zéér nat. Om dit te realiseren werd een populierenbos van ongeveer een half hectare gekapt en werd er een verlaten wei die begroeid was met jonge els en wilg gekapt. Het sluitstuk van dit alles was de aankoop van een wei, die weliswaar reeds een aantal jaren door ons werd beheerd.

De wei zal in totaal ongeveer 4 hectare groot zijn. De afrastering van de wei is nog voorlopig: in het najaar (als het gekapt hout werd afgevoerd) komt er een definitieve afsluiting.

De beesten? Het gebied zal worden begraaasd door hoogstens 3 Galloways. Deze dieren zijn zeer rustig en sterk. Oorspronkelijk komt deze soort van de Schotse gelijknamige provincie. Nu komen ze van de boerderij van Natuurreservaten vzw. in het Mechelsbroek. Het beheer met runderen is erop gericht om een verschraling van het gebied te verkrijgen. Door deze verschraling en begrazing zullen planten verbonden aan dit nat gebied terug kansen krijgen. In de eerste plaatst denken wij dan aan de dotterbloem. Het wandelpad dat eind mei ingewandeld werd gaat deels door dit gebied.

Roost-Craeywinckel

Eén en al oor.

De Roost is een klein maar gevarieerd natuurgebied, het is meestal redelijk goed toegankelijk. Ideaal dus voor een veelbelovende wandeling met kinderen. Die afwisseling van bos, moeras, water en gras zorgt dat er voor het jonge volkje steeds wat te beleven valt. De natuurgids hoeft dan slechts op de gepaste manier in te spelen op bepaalde situaties, zodat de kinderen niet droogweg naar zijn uitleg moeten luisteren. Dan kan er niets meer misgaan, of wel?

Onlangs tijdens een wandeling met dertig schoolkinderen uit Eindhout kwamen we aan één van de schuilhokjes langs de Grote Laak. Daar hangt een nestkastje en ik vond dat een woordje uitleg hier toch wel op zijn plaats was: "Aan dit gebouwtje past zo'n nestkastje wel, maar in een natuurgebied zoals De Roost zijn (volgens vele specialisten) nestkastjes eigenlijk niet nodig. Hier zijn immers oude, holle bomen genoeg. En we mogen het natuurlijk evenwicht toch niet verstoren".

Tijdens mijn uiteenzetting stond de begeleidende leraar afwezig naar het water van de Laak te turen. En de kinderen volgden blijkbaar wel aandachtig, maar ze keken allemaal, en sommigen met open mond, naar het nestkastje achter mij. Ik ging verder met mijn verhaal over natuurlijk evenwicht, en zo kwam ik via meesjes en rupsen bij vlinders terecht.

"Maar eerst zullen we eens in het nestkastje kijken of er wel een vogeltje in woont. Over vlinders vertel ik straks nog wel". Ik zei ook nog "Normaal gezien mogen we de vogeltjes niet storen, maar voor één keer kan het wel, voor de wetenschap". Ik hoor nog iemand iets zeggen over hommels, maar ik was zo druk bezig; ik kreeg dat kastje er maar niet af. En opeens brommm! Uit het nestkastje kwam een twintigtal hommels tevoorschijn. En die begonnen wild brommend boven onze hoofden te cirkelen. Ik probeerde de kinderen nog rustig te houden door te zeggen dat hommels zelden prikken. Maar mijn woorden waren nog niet koud of ik hoorde de leraar al roepen dat hij in zijn oor was gestoken. De arme drommel spurtte jammerend weg met een hoop hommels en dertig schoolkinderen achter zich aan. Wat later, toen alles weer rustig was, wou ik nog vertellen hoe nuttig hommels wel zijn en hoe boeiend het is om zo een hommelmeeenschap te bestuderen. De kinderen luisterden niet meer, ze stonden allemaal onrustig door elkaar te babbelen. Maar de leraar, die was één en al oor. Hij vond dat ze van de wandeling heel wat hadden opgestoken. Maar dat zo een hommelseek een iets te sterke manier was om de leerstof in te prenten.

Netevallei - Schaapwees

Enkele jaren geleden zijn wij gestart met kleinschalige begrazing in het natuurgebied Schaapwees. Met een verplaatsbare afsluiting werden kleinere hooilanden tijdelijk omheind en nabegraasd door enkel schapen. Door deze nabegrazing en een jaarlijkse maaibeurt is de platendiversiteit in de hooilanden sterk toegenomen. Omwille van deze goede resultaten werd er in het voorjaar geopteerd voor het permanent omheinen van een groot hooiland gelegen langs de Grote Nete te Bergom. Het perceel is ongeveer 3 hectare groot en werd tot voor enkele jaren als weiland gebruikt. Door onze terreinploeg werd eerst de oude omheining en een vervallen schuilhok verwijderd waarna het ganse perceel opnieuw omheind werd. Eind mei werden tien jonge runderen van een landbouwer uit de streek in het weiland losgelaten. Mogelijk gaan wij de eerste jaren nog een bijkomende maaibeurt uitvoeren in het najaar om de aanwezige ruigtekruiden terug te dringen zodat binnen enkele jaren weer volop pinksterbloemen, koekoeksbloemen en ander fraais het weiland kleur zullen geven. Dat de samenwerking tussen landbouw en natuurbehoud ook tot mooie resultaten kan leiden hopen wij hier binnen enkele jaren te kunnen tonen.

De Langdonken

Graafwerken

De graafwerken op de weilanden aan de schuur in de Langdonken vorderen goed. Met de grote middelen wordt de teeltlaag verwijderd. Het gevolg: je krijgt een ongestoorde, eerder arme bodem. We krijgen vlekken met puur zand, lemig zand, leem en hier en daar zelfs wat kleivlekjes. Het terrein wordt niet volledig vlak afgegraven maar er wordt wat reliëf ingebracht. We proberen het oude reliëfpatroon terug te krijgen. Hoog - laag, droog - nat. Met wat verbeelding waan je je in een slik - en schorrengebied. En wat is merkwaardig: vrijwel onmiddellijk vinden de bijhorende vogels de voor hun geschikte biotoop. Zo waren de afgelopen weken te zien: witgatje, oeverloper, kleine plevier, scholekster, kievit,... Hoopvol!

De afgegraven grond blijft in Herselt. Hij wordt gebruikt voor de aanleg van het nieuwe kerkhof in Ramsel. Voor onze Ramselse leden is dit het ultieme afscheidsgeschenk van de vereniging, begraven worden in de grond van onze dierbare Langdonken.

Galloways

Op 15 juni kwamen de Galloways aan in de Langdonken. Neen, dat zijn niet 'de dappersten der Galliërs of een of andere Kelten- of nomadenstam. Het zijn vier koeien uit de ondertussen toch wel bekend geworden Natuurreservatenveestapel. In de Langdonken wordt al wel langer aan graasbeheer gedaan. Een Blaubergse landbouwer laat zijn jong melkvee jaar grazen op de weilanden aan de schuur. De Galloways zijn echter een nieuwe verschijning. Ze worden ingezet om jonge boompjes en ruigteplanten een kopje kleiner te maken. Pijpenstrootje, opslag van berk, bramen, worden met smaak opgegeten. Om aan echte verschraling te doen zal er later gemaaid of geplagd moeten worden. Bij plagen neem je immers de humuslaag weg. Bij maaien én afvoer uiteraard verwijder je de 'meststoffen'.

Koeien die ook de humuslaag opvreten moeten nog uitgevonden worden. Graasbeheer zou wel een verschraling kunnen opleveren als we de koeien 's avonds op stal zouden zetten, dan nemen ze hun

mest (die nu in het reservaat gedeponereerd wordt) mee in de stal. Helaas is dit praktisch zo goed als onmogelijk. We volgen de activiteiten van onze viervoeters nauwlettend.

Het Goor

Nog altijd voorjaarsrust in het Goor: al wat vliegt, kruipt en bloeit mag dat voorlopig nog in alle rust blijven doen. De niet te vermijden verstoring door beheerswerken zou in het voorjaar, als de kleintjes moeten grootgebracht worden, hinderlijker zijn dan later in het jaar.

Aan de ingang hebben we wel opnieuw het informatiebord aan een paal bevestigd, zodat wie zelf niet weet wat hij ziet, dat op het bord kan lezen.

De Steenkensbeek

De lijdensweg met de gekapte canada's blijft maar duren: naar een van onze bossen langs de Nete loopt eigenlijk geen wegenis meer, zodat de enige manier om de bomen weg te slepen eerst over de Netedijk loopt, en daarna over het fietspad op de oude spoorbaan. De gemeente Hulshout vraagt echter een borgsom van 285.106,- BF voor eventuele schade aan het fietspad. Natuurlijk heeft de koper van onze canada's niet veel zin om dat risico te nemen: enige schade is waarschijnlijk niet te vermijden, en dan hangt het gewoon van de expert af hoe duur die schade wordt ingeschat. Als we ons dan herinneren dat ons in het verleden een schadevergoeding van 110.000 BF aangerekend werd voor een beschadiging van de Netedijk die met een schop op een half uurtje terug hersteld werd... Uiteindelijk hebben we niet moeten betalen, maar een borgtocht blijft toch een risico.

Ter gelegenheid van de opening van het wandelpad in het Asbroek legden we het probleem voor aan Marc Verhaegen onze sympathieke burgemeester. Zoals we het gewoon zijn van onze politiekers beloofde hij de zaak te onderzoeken en ons spoedig antwoord te geven en zoals we het ook al gewoon zijn hoorden we er niets meer van.

Wie een oplossing ziet voor ons transportprobleem kan dit melden aan de conservator van de Steenkensbeek, hij zal u eeuwig dankbaar zijn.

Vlinders

Natuurwandeling in de Roost op 9 juli

Wie kijkt er niet vol bewondering naar het kleurenspeel en het beweeglijk fladderen van vlinders, en wie is niet verwonderd over het levensverhaal van deze insecten. Bijna iedereen heeft bij het zien van 'pimpels' die door het landschap vlinderen, een goed gevoel van binnen. Vlinders tonen ons hoe mooi het leven, hoe mooi de natuur wel kan zijn. Een vlinder staat voor vrijheid, blijheid en is ook het symbool van genieten. Maar niets is zonder moeite in het leven.

Deze mooie momenten trachten te bewaren door de vlinders te vangen is geen oplossing, dat hebben we ondertussen ook wel begrepen. Als we nog graag willen genieten van deze fascinerende dieren zullen we moeten zorgen dat onze en dus ook hun leefomgeving leefbaar blijft.

Een geschikte leefomgeving voor vlinders moet voldoende structuurelementen bevatten. Dit geeft de vlinders de mogelijkheid om zich in het terrein te oriënteren. De meeste soorten kunnen goed vliegen en hebben een goed ontwikkeld gezichtsvermogen. Landschapstructuren en vegetatiepatronen zijn onmisbaar bij het herkennen van het terrein en voor het vinden van partners, nectar- en waardplanten. In uitgestrekte bloemloze weilanden of akkers hebben vlinders geen oriëntatiepunten en vliegen (gaan) zo verloren.

U ziet dat het landschap waar de vlinders behoefte aan hebben niet zoveel verschilt van wat wij, mensen aangenaam vinden. En toch wordt nog steeds ons landschap verwoest uit economisch winstbejag. Met als gevolg dat veel van onze dagvlinders tegenwoordig nog alleen in geïsoleerde natuurgebieden terug te vinden zijn. De kwalitatieve waarde van een gebied kan goed worden afgelezen aan het voorkomen van dagvlinders. Vlinders stellen nl. duidelijke eisen aan hun leefgebied en zijn gevoelig voor allerlei veranderingen. Als in een gebied bepaalde planten of structuren verdwijnen zullen vlinders als één van de eerste diersoorten hierop reageren. De populatie kan gevoelig achteruit gaan, of in het ergste geval verdwijnen ze. Vlinders zijn daarom bij uitstek geschikt

als waardemeters voor het beheer van een gebied. Door bij beheerswerken rekening te houden met vlinders maakt men de omgeving niet alleen voor hun ge schikt, maar ook voor bijen, hommels, zweefvliegen, amfibieën, vogels en kleine zoogdieren.

Op zondag 9 juli gaan we eens zien in hoeverre de Roost een geschikt vlindergebied is. Het weer moet natuurlijk ook meewerken.

Onze huisdichter

Kwellen

Nu hardheid van haar heuvels
zacht wegzijgt door het zand,
en langs een spoor van ijzer
aan het licht komt in dit land.

In plooien van dit landschap,
lissen toe of reeds op kieren,
waar gele dotters galmen
langs pastei van violieren.

Maagdelijk stil is het water
en breekbaar deze film.
De kweeling komt wat later:
had ik dit wel mogen zien?

Vic

Opening wandelpad

Zondag 28 mei was het dan zover! De officiële opening van ons wandelpad kon plaatsvinden. Voor de werkgroep is dit toch wel de bekroning van 2 jaar intensief werken. Bij de inrichting van zulk wandelpad komt immers het een en het ander kijken:

- de praktische uitvoering ten velde (paaltjes zetten, bruggen bouwen...)
- de contacten met gemeentebesturen en sponsors
- het maken van de folder, het opstellen van de wandeltekst.....

Op vrijdagavond was er een wandeling voor de gidsen voorzien: regen, wind... en nog eens regen. Zaterdag werd het er al niet beter op zodat een tent moest worden ingehuurd. Deze tent moest vanaf zaterdagmiddag worden verankerd met meer en meer koorden en piketten. Zelfs nachtelijke inspecties om te controleren dat de ganse handel er nog stond waren nodig.

Zondagmorgen zette tevens triestig aan, we vreesden het ergste. Echter iets voor halftwee verscheen de zon samen met de eerste wandelaars.

Na de korte toespraken van Lon, onze voorzitter, Guido Helsen, schepen van leefmilieu van de gemeente Herselt en Mark Verhaegen, burgemeester van Hulshout, werd het pad onder leiding van 6 gidsen door 120 natuurliefhebbers ingewandeld. Ondanks de omgevallen bomen waar onder, naast en over moest worden gekropen vond iedereen het fantastisch en was tevreden.

Langs het wandelpad kan er van Westmeerbeek naar Herselt gewandeld worden en omgekeerd natuurlijk ook en dit zonder een auto of fiets te zien of te horen. Wie realiseert de volgende auto- en fietsvrije wandelverbinding tussen twee dorpen?

De wandelbrochure is te verkrijgen in taverne " De Gasterij"

Wij danken nogmaals onze sponsors en de leden van de werkgroep: zonder hen was dit initiatief niet mogelijk geweest.

Hemelvaartweekend

Tijdens het verlengd weekend van Hemelvaart trok onze Laakdalse kern er weerom op uit. Jan, Jos, Fons en Harry hadden voor ons de Kop van Overijssel verkend alsook een stukje Drenthe. Hotel 'Den Gouden Engel' in Steenwijk was onze uitvalsbasis.

De eerste namiddag verkenden wij de omgeving van Giethoorn. Dit "Hollands Venetië" is vooral een toeristische trekpleister. Het dorpje met vele charmante huisjes ligt haast volledig in het water. De hoofdstraat is een kanaal en alle zijstraten zijn grotere of kleinere beken en grachten. Het voornaamste vervoermiddel is dan ook de punter, een kleinere schuit. Een groot deel van de bewoners leeft van de verhuur van kleine bootjes, meestal met fluistermotor, waarmee de talrijke toeristen op eigen initiatief de omgeving verkennen. Op een feestdag als deze was het in Giethoorn dan ook file-varen.

De volgende twee dagen werd de groep opgesplitst. De ene helft verkende per fiets De Weerribben en de andere per boot een ganse dag De Wieden. De dag daarop werden de rollen omgekeerd. De Weerribben zijn een 3500 ha groot natuurreservaat beheerd door Staatsbosbeheer. Het huidige landschap is ontstaan door het afgraven van veen voor turfwinning. De daarbij uitgegraven petgaten worden in de streek 'weren' genoemd en de smalle stroken land daartussen, waar de turf te drogen werd gelegd, de 'ribben'. Na de veenwinning werd vooral de rietteelt een belangrijke bron van inkomsten. Overal in het gebied waren de riettelers nog actief. De grote veldbossen, verzameld in de winter, werden gezuiverd, in kleinere pakjes samengebonden en met boten of tractoren uit het moeras gehaald. De fietsers genoten (ondanks vele pijnlijke achterwerken) van schitterende rietvelden, idyllische dorpjes, tientallen bruggentjes, 79 volgens de kinderen, grachten en kanaaltjes van allerlei slag. Vooral de talrijke zangposten van rietzangers en kleine karekieten vergezelden ons gedurende gans de tocht. Ooievaars bezetten op verschillende plaatsen hun paalnesten. Boven de uitgestrekte rietvelden zweefden bruine kiekendieven. Ook de putters waren verrassend talrijk in de bommenrijen langs de kanaaltjes. Ook ging onze aandacht naar talrijke water- en moerasplanten. Het was knap. Vanuit de boot van Natuurmonumenten ontdekten we De Wieden. Soms over uitgestrekte meren, dan weer over smalle kanaaltjes kabbelden we door dit meer dan 5000 ha grote moerasgebied. Velden van witte waterlelies, gele plompen, watergentianen en krabbescheer gingen onder ons door. Van op enkele meters voederden zwarte sterns de pas gekipte kuikens in hun nesten op deze drijvende plantenmassa's. Langs de oevers ontdekten we talrijke zeldzaamheden die onze plantenliefhebbers deden watertanden: schermen van waterscheerling, grote en kleine watereppe maar ook moeraswederik, moerasvaren en vele anderen bevolkten de trilvenen. Ook de grotere velden mattenbies waren zeer opvallend. Weerom genoten wij van een concert van talrijke rietvogels, waaronder de zeldzame snor. De roofvogels waren zeer talrijk met mooie beelden van bruine kiekendieven en jagende boomvalken. De havik is in dit moeras niet zeldzaam. Een aalscholverkolonie kwam ook in de kijker. We legden aan bij een veenweidegebied voor een vrij korte wandeling. De plantengroei was ook hierom weer uniek. Velden van moeraskartelblad, waterdrieblad, rietorchis, wateraardbei, veenpluis brachten ons in extase. Hierboven fladderden dan nog talrijke libellen en de zilveren maan (een parelmoervlinder). De rupsen van de grote beer waren bijzonder talrijk. Het was weerom een schitterende dag.

Zondags bezochten we een heel ander gebied, het nationaal park Dwingelderveld. Dit 3500 ha grote heidegebied wordt gezamenlijk door Natuurmonumenten en Staatsbosbeheer beheerd. We vinden er een afwisseling van droge en natte heide, stuifduinen en vennen en vooral oudere naaldbossen. Een eerste verrassing was zeker een zonnende adder die we langdurig konden waarnemen. We genoten van bij ons haast verdwenen tierelierende veldleeuweriken, Beethovense geelgorzen, jodelende wulpen, wiettekkende roodborsttapuiten, parachuterende boompiepers en veel ander fraais. Vanuit de vogelkijkhut observeerden we een zeer late pleisterende kraanvogel en schitterende geoorde futen. Enkelen gingen door de knieën voor ronde en kleine zonnedauw of de helblauwe liggende vleugeltjesbloem. Vlinderende groentjes vervulde het kleurenpallet. We genoten.

Na enkele onvermijdelijke files bereikte iedereen 's avonds opnieuw zijn thuishaven. Er is in België nog een lange weg te gaan... Onze zustervereniging natuurmonumenten telt 950.000 leden, beheert tienduizenden hectaren en heeft 700 werknemers in dienst. Alleen al in één natuurreservaat (De Wieden) zijn 30 mensen tewerkgesteld. Nederland, Ahoi!

Jan, Fons, Jos en Harry bedankt!!!

Wawadadakwa

Zeker vrij houden: 22 september 2000, in de parochiezaal van Herselt, optreden van de groep WAWADADAKWA. Een fantastisch optreden van schitterende muzikanten. Geen stijl is hun vreemd. Met de opbrengst kopen we weer wat vierkante metertjes natuurgebied in de Zuiderkempen. Zeker komen!!!!

Scholeksters

De scholekster bewoonde oorspronkelijk alleen de schorren en slikken langs onze kusten. Deze schitterende steltloper is sinds verscheidene Jaren duidelijk in opmars in het binnenland. Hij verkiest hier vooral kale maïsakkers en opgespoten terreinen die waarschijnlijk het uitzicht van zijn oorspronkelijk leefgebied benaderen.

De laatste jaren begint de scholekster zich echter nog meer te cultiveren. Hij verkiest immers daken van grote gebouwen om zijn eieren te leggen en zijn jongen groot te brengen. Zijn voorkeur gaat vooral naar platte daken die met keien bedekt zijn. Zo broedden er al verschillende jaren enkele koppels op gebouwen in het industriegebied van Oevel. Vorig jaar werden vier jongen geringd op een dak van het bedrijf NIKE in Vorst. Dit jaar ontdekten we enkele nesten in Tongerlo: de school voor bijzonder onderwijs Tongels Bos huisvestte een koppel en ook de handelszaak Geens Goederen. Eens vliegvlug worden de jongen door de oudervogels overhaald om naar beneden te vliegen en eindelijk een stap op de begane grond te zetten.

Handige Harries

In de Langdonkenshuur zijn verbouwingen aan de gang. De voorzieningen voor onze werkploeg waren immers ontoereikend. Nu voorzien we een gezellige eetplaats, degelijk sanitair (douche en toilet), een ruime werkplaats. De ruwbouw is klaar. Nu zoeken we dringend enkele handige Harries. Daarom deze oproep: we zoeken een elektricien, een loodgieter, een plakker (bezetter, stukadoor). Wie voelt zich geroepen. Het werk zelf kan zoveel mogelijk door de werkploeg gedaan worden, maar iemand die de zaak dan in gang zet of begeleidt is nodig. Contacteer Benny Van Dyck (013/783609).

Uit de Milieuraden

Hulshout

Weinig nieuws deze keer, omwille van recentelijk geen vergadering gehad. Het animo om onderwerpen aan te dragen blijkt niet erg hoog te liggen. Niet verwonderlijk, want onze voorstellen en adviezen hebben nauwelijks impact op de besluitvorming, en dit is natuurlijk niet van aard om het enthousiasme van de leden op peil te houden.

Bijvoorbeeld, kwam er vanuit de milieuraad de aanbeveling om voor illegale weekendverblijven een actief uitdovingbeleid (met inventarisatie en actieve benadering van de foute eigenaars) op te zetten. Blijkt dat de term uitdovingbeleid door het gemeentebestuur geïnterpreteerd wordt als 'oh, dan kunnen we dus alles op zijn beloop laten en helemaal niets doen'.

Het GNOP in Hulshout

De beleidsprioriteiten op het gebied van natuurontwikkeling van ons gemeentebestuur zijn anders dan die van wie denkt dat een GNOP meer natuur in de gemeente zal realiseren. Bijvoorbeeld speelbossen voor de jeugdverenigingen zijn prioritair maar hebben bitter weinig met natuurontwikkeling te maken, voor de echte natuurprojecten wordt er bij ook maar een vermoeden van tegenwind snel teruggekrabbeld.

Herselt

Zoals we vorige keer al schreven kunnen we best de verkiezingen maar laten overwaaien, onze politiekers zijn zo begaan met het verzamelen van stemmen dat er voor het beleid en besturen van de gemeente amper tijd over is.

Van deze windstilte profiteerde de milieuraden uit onze afdeling om samen een dag op stap te gaan. Herselt speelde dit jaar gastheer en organiseerde een leerrijke uitstap naar het verre Limburg. Met 35 man bestudeerden we het Limburgs model over het samengaan van recreatie en natuur. Wat we vooral geleerd hebben is dat in Limburg de natuurbeschermingsverenigingen als volwaardige partners beschouwd worden van het provinciebestuur, de gemeentebesturen en de toeristische diensten. De resultaten van dit wederzijds vertrouwen en samenwerking zijn ronduit prachtig, er werd winst gerealiseerd voor zowel de natuur als het recreatief aanbod. Met de recente woelige discussies over de recreatieve ontsluiting van de vallei van de Grote Nete in gedachte beseffen we dat er hier noch een lange weg te gaan is. De grote belangstelling voor deze uitstap van leden van de milieuraden, gemeentebesturen en toeristische diensten en de positieve reacties achteraf leert ons dat er ook in de Zuiderkempen mogelijkheden sluimeren om een samenwerkingsverband op te starten. Hoe en wanneer dit zal gerealiseerd worden zal de tijd ons leren, Natuurreservaten vzw. Zuiderkempen is echter steeds bereid om in deze samenwerking te stappen.

Dag van de Natuur

363 vierdeklassers uit de Zuiderkempen nemen park en kasteel Hof ter Borcht zonder slag of stoot in en bezetten het vredelievend tijdens de week van 15 tot 19 mei.

De natuur liet zich duidelijk horen,...; de tiftjaf zorgde voor de verwelkoming, de jonge mezen piepten, de vinken suskewieten, de groen kikkers kwaakten hun kaken bol, de kauwtjes discuteerden in de eeuwenoude beuken, de takken kraakten, de specht roffelde er op los. De kinderen luisterden naar de taal van de natuur..... in stilte. Het werd voor alleman een boeiende tocht door een welriekend park met spelletjes, hoor- voel- en snuffelproeven. Natuurreservaten moest zeven gidsen inzetten om het jonge volkje te begeleiden.

De deelnemende scholen waren :

Vrije basisschool Bergom

Vrije basisschool Groot-Vorst

Basisschool Vorst Meerlaar

"Het Lo" Westerlo

"De Graankorrel" Blauberg

Vrije basisschool Herselt centrum

Basisschool "'t Grafiekje" Tongerlo

Gemeentelijke basisschool Eindhout

" De springplank" Zoerle-Parwijs

Vrije basisschool Houtvenne

Vrije basisschool" De schatkist" Westmeerbeek

Gemeentelijke basisschool Hulshout

"De bezige bijtjes" Voortkapel

Gemeentelijke basisschool" De schans" Laakdal.

Bedankt scholen en kinderen, het was een fijne week en tot volgend jaar.
